

МОВЛЕННЄВИЙ ЕТИКЕТ ЯК ЕЛЕМЕНТ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ СТУДЕНТА

Вагомої актуальності набуває сьогодні проблема виховання у мовця загальнолюдських ціннісних орієнтирів, через те що культура мовлення всього нашого суспільства і культура мовлення студентів – це чи не найважливіший показник стану їх моральності, духовності, просвітлення в цілому.

Мета роботи – дослідити особливості мовленнєвого етикету сучасного студента. До цієї теми зверталися: О. Березовська, Л. Власенко, Т. Гриценко, Н. Непійвода та ін.

Сьогодні неймовірно злободенним є дослідження ціннісних спрямованостей українського юнацтва з метою виявлення реальної картини всього, що відбувається з сучасною молоддю. Адже минули внутрішні перетворення українського народу, що спричинили вагому модифікацію цінностей і ціннісних орієнтацій. Ці процеси не оминули й студентство, адже саме воно є тією одиницею, для якої найбільш проблематично у невизначеності формувати свою власну систему цінностей.

Для різних категорій молоді існують свої уявлення про авторитети, норми поведінки, пріоритети. Особливо це помітно у ставленні молоді до мови рідного народу, яка є унікальним способом вираження внутрішнього світу особистості, складовою загальнолюдських цінностей. Адже сьогодні підтверджено, що чим майстерніше людина володіє мовою, тим промовистіше постає перед суспільством як особистість.

Значна частина студентів володіє здібностями культури мовлення. Але все ж сьогодні під час занять можна почути від студентів не лише сленгові слова, а й жаргонну і позанормативну лексику, яку більшість філологів визнають негативним явищем.

Мабуть, ніхто не буде заперечувати, що через низьку культуру усного мовлення виявляються виразні ознаки безморальності. Піднесення рангу культури професійного мовлення студентів сприяє насиченню їх активного ділового словника. Доречним є застосування успішного та відомого прийому «периферійного зору» (Н.В. Бондаренко) – дібрана лексична матерія активізується шляхом використання таблиць. З огляду на це вагомої актуальності набуває проблема виховання у мовця, який осмислено, творчо використовує мову як засіб самостворення, самоствердження і самоформування, загальнолюдських ціннісних еталонів, за тим що в даний момент мова та культура проглянулися з'єднаними в сфері духовних вартостей кожної особи і всього суспільства.

Як висновок, хочеться підкреслити, що студенти повинні оволодіти нормами поведінки, вивчити формули мовного етикету, запам'ятати, що важливою і невідповідною складовою частиною спілкування є ситуації «ввічливої комунікації» між співбесідниками, скажімо, знайомства, ситуації вітання, подяки, прощання, вибачення, поздоровлення.

*Науковий керівник: Онуфрійчук Г.І.,
викладач*

УДК 81:340.143 (043.2)

Зінченко М.М.

Національний авіаційний університет, Київ

МОВЛЕНЄВИЙ ЕТИКЕТ – НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ ЮРИСТА

Мовленнєвий службовий етикет – це, насамперед, правила мовленнєвої поведінки на роботі.

Актуальність даної теми полягає в тому, що мовленнєвий етикет та комунікативна компетенція працівників завжди постає у випадку активної співпраці з людьми. Здавна юристи славилися як неперевершені оратори, так як сама професія вимагає постійної взаємодії з учасниками правовідносин, тобто безпосередній мовленнєвий контакт з людьми.

Виходячи з цього, можна говорити про мету статті, яка полягає в дослідженні мовленнєвого етикету як однієї з головних складових професії юриста. Службовий юридичний етикет безпосередньо юридичної професії визначає зміст окремих критеріїв, що мають на меті задовольняти застосування та реалізацію сучасного законодавства України. Виходячи з вище сказаного можна зробити висновок, що юридичний етикет куди безпосередньо входить мовленнєвий етикет однією з головних, зовнішніх сторін професійної діяльності юридичних працівників. Мовлення юриста одним із основних ознак компетентного працівника, а також як окремим додатком його особливого правового статусу котрий забезпечує розвиток юридичних наук, професійний ріст спеціалістів даної галузі. Юридичний етикет всіяко допомагає реалізації правових норм, забезпеченні правової поведінки, правозастосування. Культура мови це мистецтво висловлюватися відповідно до теми, належним чином, дотримуючись правил української мови, правил мовленнєвого етикету і при цьому всьому не образивши співрозмовника та не втратити власну гідність. Варто зазначити, що чим більший у людини рівень мовної культури, тим кращий у неї творчий хист, а також рівень професійної спрямованості. Найяскравіше це помітно на прикладі працівників у юридичній сфері, які